

Arrestnummer C1 339 / 2017
Repertoriumnummer 2017 / 793
Datum van uitspraak 10 maart 2017
Notitienummer griffie 2016/NT/152 - -
Notitienummer parket-generaal 2016/PGG/401 2016/VJ11/152

Na tussenarrest 24 november
2016

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op 15 MAART 2017
Niet te registreren
Anja WILLEMS Ea. inspecteur a.i.

COVER 01-00000798086-0001-0028-01-01-1

2016/PGG/401 - 2016/VJ11/152

Not.nr. GE.63.H2.130043/13

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. *385*

geboren te _____ op _____,
gepensioneerde,
wonende te Lovendegem,
- eerste beklaagde -

2. nr. *386*

geboren te _____ op _____,
bediende,
wonende te Lovendegem,
- tweede beklaagde -

verdacht van:

A.

de eerste

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-2° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S., 8 juni 1999) de bij art. 99 § 1 bepaalde handeling, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben ontbost in de zin van het bosdecreet van 13 juni 1990 van een met bomen begroeide oppervlakte bedoeld in artikel 3 § 1 en 3 § 2 van dit decreet

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____,
eigendom van _____, geboren te _____ op _____ en
van _____, geboren te _____ op _____, beiden wonende te _____
;

meer bepaald

PAGE 01-00000798086-0002-0028-01-01-4

1. een oppervlakte van bij benadering 1.386 m² te hebben ontbost en te hebben omgevormd tot grasweide en een oppervlakte van bij benadering 882 m² te hebben ontbost en te hebben omgevormd tot siertuin

te in de periode van 1 juli 2007 tot 1 september 2007

2. de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden

te in de periode van 1 september 2007 tot 1 september 2009

B.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.2° (een ontbossing zoals vermeld in art. 4.15° van het Bosdecreet van 13 juni 1990 van een met bomen begroeide oppervlakte bedoeld in artikel 3 §§ 1-2 van dat decreet) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te , kadastraal gekend als
, eigendom van , geboren te op en
van , geboren te op , beiden wonende te
;

meer bepaald de sub A.1. hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden

de eerste

te in de periode van 1 september 2009 tot 18 oktober 2011

de tweede

te in de periode van 18 oktober 2011 tot de datum van het bevel tot dagvaarding, namelijk 13 april 2015

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

C.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, eigendom van _____, geboren te _____ op _____ en van _____, geboren te _____ op _____, beiden wonende te _____ ;

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

- a) het optrekken of plaatsen van een constructie,
- c) het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie

de eerste

1. een dubbele garage van 7,60 m breed en een draadomheining te hebben in stand gehouden

te _____ in de periode van 1 september 2009 tot 18 oktober 2011

de tweede

2. een dubbele garage van 7,60 m breed en een draadomheining te hebben in stand gehouden

te _____ in de periode van 18 oktober 2011 tot de datum van het bevel tot dagvaarding, nl. 13 april 2015

3. een oprit met steenslagverharding te hebben aangelegd, een speelhut te hebben opgericht en een berging van 6,30 meter breed aan de dubbele garage te hebben aangebouwd

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 18 oktober 2011 tot 18 april 2013

4. en de sub 3 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden

te _____ in de periode van 18 oktober 2011 tot de datum van het bevel tot dagvaarding, nl. 13 april 2015

Bij samenhang

D.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 97, § 2, meer bepaald punten 1 en 9, van het Bosdecreet van 13 juni 1990, door zonder toestemming van de bosbeheerder noch machtiging van het Agentschap, in privé-bossen keten, loodsen en alle andere constructies en verblijfsgelegenheden te hebben opgericht, en tenten en woonwagens, al dan niet op wielen, te hebben geplaatst, met uitzondering van die welke vereist zijn voor het beheer en de bewaking van de bossen en voor de veiligheid en het welzijn van de personen die op rechtmatige wijze in het bos aanwezig zijn en door dieren te hebben gehouden binnen omheiningen;

meer bepaald

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, eigendom van _____, geboren te _____ op _____ en van _____, geboren te _____ op _____, beiden wonende te _____

de eerste

1. een dubbele garage van 7,60 m breed en een draadomheining te hebben in stand gehouden

te _____ in de periode van 1 september 2009 tot 18 oktober 2011

de tweede

2. een dubbele garage van 7,60 m breed en een draadomheining te hebben in stand gehouden

te _____ in de periode van 18 oktober 2011 tot de datum van het bevel tot dagvaarding, nl. 13 april 2015

3. een oprit met steenslagverharding te hebben aangelegd, een speelhut te hebben opgericht en een berging van 6,30 meter breed aan de dubbele garage te hebben aangebouwd

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 18 oktober 2011 tot 18 april 2013

4. en de sub 3 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden

5. kippen te hebben gehouden

te : **in de periode van 18 oktober 2011 tot de datum van het bevel tot dagvaarding, nl. 13 april 2015**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1. § 1 al.1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

E.

Opzettelijk of, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, handelingen te hebben gesteld waardoor een met bomen begroeide oppervlakte als vermeld in artikel 3, §1 en §2, van het Bosdecreet van 13 juni 1990, geheel of gedeeltelijk is verdwenen en er aan de grond een andere bestemming of gebruik werd gegeven, **meer bepaald**

de eerste

op het perceel gelegen te , kadastraal gekend als
eigendom van , geboren te op en
van , geboren te op , beiden wonende te ;

1. in strijd met artikel 2 van de kapmachtiging nr. 4/2007/000212 van 8 mei 2007 een oppervlakte van bij benadering 1.386 m² te hebben ontbost en te hebben omgevormd tot graasweide en een oppervlakte van bij benadering 882 m² te hebben ontbost en te hebben omgevormd tot siertuin

te : **in de periode van 1 juli 2007 tot 1 september 2007**

2. de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden

te : **in de periode van 1 september 2007 tot 18 oktober 2011**

de tweede

3. de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden

te : **in de periode van 18 oktober 2011 tot de datum van het bevel tot dagvaarding, nl. 13 april 2015**

PAGE 01-00000798086-0006-0028-01-01-4

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3^{quinqüies} al.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

F.

Opzettelijk de opgelegde bestuurlijke maatregelen, bestuurlijke geldboeten, veiligheidsmaatregelen of de door de strafrechter opgelegde maatregelen niet te hebben uitgevoerd, betaald of te hebben genegeerd.

meer bepaald het besluit houdende bestuurlijke maatregelen BIBM.2013.OV.014 van 30 april 2013 van het Agentschap voor Natuur en Bos;

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1§2,1° van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

de tweede

te in de periode van 15 juli 2013 tot de datum van het bevel tot dagvaarding, nl. 13 april 2015.

Vermogensvoordeel : art. 42 en 43bis Strafwetboek

De eerste en de tweede tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 4.490 euro

zijnde

- **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
- **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
- **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen,
- waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

De kosten die werden uitgespaard door het ontlopen van de compensatieplicht voorzien in art. 90bis Bosdecreet, *in casu* te berekenen als: ontboste oppervlakte 2.268m² x compensatiefactor populier 1 x bosbehoudsbijdrage/m² 1,98 euro

Vordering herstel

De eerste en de tweede tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.6 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand, het staken van het strijdige gebruik of het uitvoeren van aanpassingswerken, namelijk de herstelmaatregelen gevorderd door de gemachtigde ambtenaar, binnen een door de rechtbank te bepalen termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag bij overtreding van dit verbod.

* * * *

1.1. De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30, besliste bij vonnis van 5 januari 2016 op tegenspraak als volgt:

“Strafrechtelijk:

Verbetert de tenlastelegging B in die zin dat het om artikel 4.2.1.2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) gaat.

Verbetert de tenlastelegging C in die zin dat het om artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) gaat.

Verbetert de tenlastelegging E als volgt :

bij samenhang:

In strijd met artikel 90bis van het Bosdecreet handelingen te hebben gesteld waardoor een met bomen begroeide oppervlakte als vermeld in artikel 3, §1 en §2, van het Bosdecreet van 13 juni 1990, geheel of gedeeltelijk is verdwenen en er aan de grond een andere bestemming of gebruik werd gegeven, strafbaar gesteld door artikel 112bis van het Bosdecreet,

meer bepaald:

de eerste

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, eigendom van _____, geboren te _____ op _____ en van _____, geboren te _____ op _____, beiden wonende te _____;

1. In strijd met artikel 2 van de kapmachtiging nr. 4/2007/000212 van 8 mei 2007 een oppervlakte van bij benadering 1.386 m² te hebben ontbost en te hebben omgevormd tot

graasweide en een oppervlakte van bij benadering 882 m² te hebben ontbost en te hebben omgevormd tot siertuin

te *in de periode van 1 juli 2007 tot 1 september 2007*

2. de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden

te *in de periode van 1 september 2007 tot 18 oktober 2011*

de tweede

3. de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden

te *in de periode van 18 oktober 2011 tot de datum van het bevel tot dagvaarding*

deze feiten thans strafbaar gesteld ingevolge artikel 16.6.3quinquies al.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Verklaart de strafvordering voor de feiten onder E.1 (zoals verbeterd), vervallen door verjaring.

Ontslaat van strafvervolging voor de tenlasteleggingen D.1 en E.2 (zoals verbeterd).

Veroordeelt hem voor de hierboven verbeterde en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1 en A.2, B.1 (zoals verbeterd), C.1 (zoals verbeterd) samen tot een geldboete van 1.000 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 6.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor 500 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 3.000 euro, van de opgelegde geldboete en voor 1 maand en 15 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt hem tot betaling van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten van 51,20 euro.

Ontslaat van rechtsvervolging voor de tenlasteleggingen D.2, D.4 en E.3 (zoals verbeterd).

Veroordeelt hem voor de hierboven verbeterde en bewezen verklaarde tenlasteleggingen B (zoals verbeterd), C.2, C.3, C.4 (allen zoals verbeterd), D.3, D.5 en F samen tot een geldboete van 1.000 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 6.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor 500 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 3.000 euro, van de opgelegde geldboete en voor 1 maand en 15 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt hem tot betaling van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten van 51,20 euro.

Bosherstel:

Beveelt overeenkomstig artikel. 16.6.6. DABM het herstel door:

1. Stopzetten van het houden van dieren in het volledige bosperceel
2. Verwijderen van alle constructies in zone A en B van het volledige bosperceel (o.a. schuilhokken dieren, aansluiting waterleiding waterreservoir, drinkbakken,..);
3. Verwijderen van de draadomheiningen (draad , palen , hekkens,...) op het volledige bosperceel zodat dit terug één aaneensluitend geheel vormt, met uitzondering van de draadomheiningen aan de buitengrens van het bosperceel als afscherming van de eigendom;
4. Verwijderen in zone C van het bosperceel van: a. aangelegde oprit in steenslagverharding, inclusief fundering en daarna aanvullen met zuivere zwarte grond, om daarna herbebossing mogelijk te maken. b. de opgerichte houten constructies en de aanpalende hondenren, inclusief de funderingen en daarna aanvullen met zuivere zwarte grond, om daarna herbebossing mogelijk te maken. Indien verdachte kan aantonen, dat hij op het moment van de vaststellingen in het bezit was van de nodige vergunningen voor het oprichten van deze constructies en de aangelegde oprit, dienen deze maatregelen niet te worden uitgevoerd.

5. *Herbebossen van zone B en C met standplaatseigen loofhout in eng verband (maximum 3 meter op 3 meter) zoals zomereik, zwarte els, boskers.. aangevuld met tussen en randbeplanting van inheemse struiksoorten als Gelderse roos, hazelaar, kornoelje, sporkenhout,.. Er dient aangeplant te worden met bosplantsoen: hoogtemaat 90-120 cm. De aangeplante boompjes dienen te worden vrijgesteld van hinderende vegetatie gedurende de eerste 3 jaar na aanplanting volgens noodzaak. Afgestorven boompjes dienen het daaropvolgende plantseizoen te worden vervangen door nieuwe exemplaren. In het bosperceel mag geen gazonbeheer meer plaats vinden zodat zich een spontane bosvegetatie tussen de aangeplante bomen kan ontwikkelen.*
6. *In zone A van het bosperceel mogen geen werkzaamheden, zoals reliëfwijzigingen beschadigen bosbodem,... worden uitgevoerd zonder over de nodige machtigingen of vergunningen te beschikken.*

Deze werken moeten worden uitgevoerd tegen uiterlijk 1 maart 2016.

Zegt voor recht dat op vordering van het openbaar ministerie door een dwangsom van 250 euro zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Kosten:

Veroordeelt en hoofdelijk tot de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 163,54 euro.

Burgerrechtelijk:

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan."

1.2. Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 14 januari 2016 door beide beklaagden tegen alle beschikkingen;
- 14 januari 2016 door het openbaar ministerie.

1.3. Het hof besliste bij tussenarrest van 24 november 2016 op tegenspraak als volgt:

"verklaart de beroepen ontvankelijk en vooraleer er ten gronde over te beslissen:

┌ PAGE 01-00000798086-0011-0028-01-01-4 ─┐

heropent de debatten teneinde de partijen toe te laten de inlichtingen vermeld in randnummer 4 te verstrekken, namelijk:

"4. De telastlegging A.2 slaat op de strafbare instandhouding van de toestand gerealiseerd door de felten van de telastlegging A.1.

Er is geen betwisting over het feit dat het perceel volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone bestemd is als natuurgebied, wat ruimtelijk kwetsbaar gebied is. De beklagden stellen echter dat door de goedkeuring op 30 juni 2011 van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ' ' het perceel voor een deel ligt in een zone voor tuinen en (hobby)landbouw en de achterliggende zone in structuurbepalend agrarisch gebied met natuurverweving, wat volgens de beklagden geen ruimtelijk kwetsbaar gebied is.

Uit het samenlezen van de situatieschets als bijlage van het proces-verbaal van 18 april 2013 (stuk 9, strafdossier) met het aanvankelijk proces-verbaal lijkt te volgen dat de ontbossing zich situeert in de zones B (benaderend 1.386 m²) en C (benaderend 882 m²; stuk 3, strafdossier).

De beklagden verwijzen naar stuk 5 van de door hen overgelegde bundel. Dit stuk 5 wordt in de syntheseconclusie van de beklagden aangekondigd "met bijhorend plan". Stuk 5 betreft een brief van 18 februari 2016 ondertekend door de burgemeester en de secretaris van de gemeente Lovendegem waarin bevestigd wordt dat het perceel gelegen te volgens de bepalingen van het gewestplan Gentse en Kanaalzone (K.B. 14 september 1977) gelegen is in natuurgebied. In de brief wordt gesteld dat bij beslissing van 30 juni 2011 van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) ' werd goedgekeurd, waarin het vermelde perceel werd opgenomen. Het perceel zou volgens de brief voor een klein deel liggen in de zone voor tuinen en (hobby)landbouw (met verwijzing naar art. 5 van het RUP of de beslissing) en de achterliggende zone in structuurbepalend agrarisch gebied met natuurverweving (met verwijzing naar art. 9 van het RUP of de beslissing). De brief verwijst naar een bijgevoegd plan.

Het "bijgevoegd plan" vermeld in de brief van 18 februari 2016 is niet gevoegd bij de stukkenbundel, evenmin als een ander plan met aanduiding van de beweerde nieuwe bestemmingen. Als bijlage bij de brief (en vervolg van stuk 5 van de stukkenbundel van de beklagden) kunnen enkel drie pagina's (8, 13 en 14) worden aangetroffen van een niet getitelde tekst, met toelichting over de zone voor tuinen en hobbylandbouw (art. 6), structuurbepalend agrarisch gebied met natuurverweving (art. 9) en (niet van toepassing) zone voor wegenis (artikel 10). In deze tekst wordt nergens concreet aangeduid in welke mate deze van toepassing is op het betrokken perceel. Evenmin is op een plan aangeduid welke deel van het perceel zou vallen onder artikel 6 dan wel artikel 9 en welk deel nog natuurgebied is. Het inplantingsplan als (laatste) bijlage bij stuk 4 van de bundel van de beklagden is geen plan waarop de (eventueel nieuwe) bestemming(en) van het perceel is aangeduid en is voor de beoordeling hiervan niet nuttig.

Om het hof volledig te kunnen inlichten dienen de debatten te worden heropend, zodat de beklagden de bundel kunnen vervolledigen met het aangekondigde plan, met aanduiding erop welke delen van hun percelen onder welke zone van het RUP vallen, evenals een afschrift van de beslissing van 30 juni 2011 van de deputatie en van het RUP.

Tegelijk wordt het openbaar ministerie uitgenodigd na te gaan wat de actuele bestemming is van het betrokken perceel en sinds wanneer en in welke mate tot wijzigingen van bestemming werd beslist."

en stelt de zaak voor verdere behandeling op de openbare terechtzitting van vrijdag 13 januari 2017 om 14.00 uur;

houdt de beslissing over de kosten aan."

1.4. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 13 januari 2017 in het Nederlands:

PAGE 01-00000798086-0012-0028-01-01-4

- de beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door meester Frank Burssens, advocaat met kantoor te Zwijnaarde,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clercq, advocaat-generaal.

2. Het hof stelde in het vermelde tussenarrest reeds vast dat de aanhangig makende rechtstreekse dagvaarding overeenkomstig artikel 6.2.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd overgeschreven op het hypotheekkantoor van het gebied waar het onroerend goed gelegen is, zodat deze dagvaarding ontvankelijk is.

3. Het hof verklaarde in het vermelde tussenarrest de hoger beroepen van de beklaagden en van het openbaar ministerie ontvankelijk.

4. De te last gelegde feiten betreffen, voor zover bewezen, wanbedrijven waarvoor een verjaringstermijn van vijf jaar geldt. De te last gelegde feiten situeren zich in de periode van 1 juli 2007 tot 13 april 2015, datum van het bevel tot dagvaarding, meer bepaald voor de eerste beklaagde tussen 1 juli 2007 tot 18 oktober 2011 en voor de tweede beklaagde tussen 18 oktober 2011 en 13 april 2015. Tussen de opeenvolgende te last gelegde feiten, die in de hierna bepaalde mate worden bewezen verklaard en die werden gepleegd met eenheid van opzet en zo één voortgezet misdrijf vormen, is geen periode van meer dan vijf jaar.

De verjaringstermijn begint voor de eerste beklaagde te lopen vanaf 18 oktober 2011. De verjaring werd gestuit op 30 september 2016 door de behandeling van de zaak op de terechtzitting van het hof op die datum, waarop de zaak ook in beraad werd genomen. Sindsdien is geen vijf jaar verstreken, zodat de strafvordering voor de eerste beklaagde niet is vervallen door verjaring.

Voor de tweede beklaagde is geen vijf jaar verstreken sinds 13 april 2015, zodat ook voor hem geen verjaring van de strafvordering is ingetreden.

5. Het hof verwijst naar het overzicht van de feiten van de zaak onder de randnummers 3 tot en met 8 van het bestreden vonnis van 5 januari 2016 en maakt dit overzicht tot het zijne.

6.1.1 De telastlegging A.1 betreft het ontbossen van het vermelde perceel door enerzijds het ontbossen van bij benadering 1.386 m² en deze oppervlakte te hebben omgevormd tot een graasweide en anderzijds het ontbossen van bij benadering 882 m² en deze oppervlakte te hebben omgevormd tot een siertuin.

De telastlegging A.1 slaat wezenlijk op de ontbossing van de vermelde oppervlakten. De vermelding van het omvormen tot een graasweide, respectievelijk een siertuin illustreren het gegeven ontbossing, doordat dit aangeeft dat aan het bos een andere bestemming werd gegeven (en de oppervlakten niet werden herbebost). Van belang voor het voorhanden zijn van ontbossing is het feit dat aan het bos een andere bestemming werd gegeven, doch niet

welke bestemming dit dan wel is. In dat verband is het irrelevant of er nu al of niet sprake is van een graasweide en een siertuin, gezien de vaststelling dat het een andere bestemming dan een bos is volstaat. Wel bepaalt artikel 97, § 2, 9, Bosdecreet dat het omvormen van bestaande bossen naar graasweiden gelijkgesteld is met ontbossing, doch dit bevestigt in voorkomend geval enkel het bestaan van ontbossing in de zin van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

6.1.2 Aan werd op 8 mei 2007 een kapmachtiging verleend voor een kaalkap (wat volgens het Bosdecreet is: kaalslag) van de populieren op 34 are van het perceel te . In deze kapmachtiging is vermeld dat de aanvrager er zich toe verbindt de gekapte oppervlakte te herbebossen met standplaatseigen loofhout in eng verband (maximaal 3 x 3 m), zoals es, zomereik, zwarte els, ten laatste in het plantseizoen volgend op de kapping. De kapmachtiging vermeldt uitdrukkelijk dat de machtiging geen aanleiding mag geven tot het creëren van open ruimten in het bos en dat door het vellen van de bomen de beboste oppervlakte niet mag afnemen.

Met een brief van 27 juli 2009 van het Agentschap Natuur en Bos (ANB) werd aangemaand de heraanplant tijdens het komende plantseizoen uit te voeren, nu bij een terreincontrole werd vastgesteld dat het perceel niet werd herbebost.

Tijdens de controle door een natuurinspecteur van ANB op 18 april 2013 werd vastgesteld dat hieraan geen gevolg was verleend: over een benaderende oppervlakte van 1.386 m² was het bosperceel beplant met essen, doch door middel van draadomheiningen en hekjes onderverdeeld in verschillende vakken voor het houden van dieren en zo ingericht met onder meer schuilhokken, een watertank, een wateraansluiting en drinkbakken. Deze zones werden begraaasd door schapen, ganzen en kippen. Door de begrazing waren, volgens de vaststellingen van de natuurinspecteur, de aangeplante bomen alle beschadigd door vraatschade en niet levensvatbaar. Dit duidde er volgens de natuurinspecteur op dat men niet de intentie had deze zone als bos te laten ontwikkelen.

Zoals vermeld, wordt overeenkomstig artikel 97, § 2, 9, Bosdecreet het omvormen van bestaande bossen naar graasweiden gelijkgesteld met ontbossing.

Over een benaderende oppervlakte van 882 m² was het bosperceel omgevormd naar tuin die in één geheel aansloot bij het tuingedeelte van de woning aan ; dit is een andere bestemming dan een bos.

De objectieve vaststellingen van de natuurinspecteur worden door de beklaagden niet betwist. Zij stellen echter dat de beklagde niet de intentie had om op de betreffende oppervlakte dieren te houden. De beklagde had deze intentie wel, doch uitsluitend met betrekking tot neerhofdieren, namelijk kippen en die kunnen, volgens de beklagden, niet als grazende dieren worden beschouwd. Er stonden wel ooit schapen op het perceel, doch dit was een vriendendienst voor een buur die te weinig

gras had voor zijn dieren. De beklagde stelt dat hij nooit de intentie had om grazende dieren te houden. Er waren geen grazende dieren op het perceel aanwezig, doch slechts enkele kippen. Volgens de beklagden kan de aanwezigheid van enkele kippen niet leiden tot de bestemming graasweide.

6.1.3 De telastlegging A.1 slaat op de ontbossing door de eerste beklagde op het perceel in de periode van 1 juli 2007 tot 1 september 2007. De telastlegging A.2 slaat voor de eerste beklagde op de instandhouding van deze ontbossing op het perceel en dit in de periode onder de gelding van het Stedenbouwdecreet 1999 tot de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, namelijk in de periode van 1 juli 2007 tot 1 september 2009.

De telastlegging B.1 slaat op de instandhouding van de vermelde ontbossing door de eerste beklagde in de periode vanaf de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, namelijk vanaf 1 september 2009 tot 18 oktober 2011, namelijk tot de overdracht van het perceel aan zijn zoon, de tweede beklagde.

De telastlegging B.2 slaat voor de tweede beklagde op de instandhouding van de vermelde ontbossing vanaf het moment dat hij eigenaar werd van het perceel tot de datum van het bevel tot dagvaarding, namelijk van 18 oktober 2011 tot 13 april 2015.

6.1.4 De ontbossing werd door de eerste beklagde uitgevoerd en vervolgens binnen de vermelde periode in stand gehouden. Nadat de tweede beklagde eigenaar werd van het perceel heeft hij de ontbossing verder in stand gehouden. De respectievelijke feiten zijn de beide beklagden toerekenbaar.

De objectieve vaststellingen van de natuurinspecteur tonen aan dat op de benaderende oppervlakte van 1.386 m² het bos was omgevormd naar een graasweide, wat zoals vermeld overeenkomstig artikel 97, § 2, 9, Bosdecreet gelijkstaat met ontbossen. De intentie van de beklagden over het al of niet houden van dieren op deze oppervlakte, noch het feit of er al of niet dieren op deze weide hebben gegraasd, laat staan welk soort dieren, doen afbreuk aan de vaststelling dat er sprake is van een graasweide in plaats van een bos.

Er is geen betwisting over het feit dat het perceel volgens het gewestplan Gentse en kanaalzone bestemd is als natuurgebied. De beklagden stellen dat door de goedkeuring op 30 juni 2011 van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ' ' het perceel voor een deel ligt in een zone voor tuinen en (hobby)landbouw en de achterliggende zone in structuurbepalend agrarisch gebied met natuurverweving, wat volgens de beklagden geen ruimtelijk kwetsbaar gebied is.

Uit de situatieschets als bijlage van het proces-verbaal van 18 april 2013 (stuk 9, strafdossier) volgt dat de ontbossing zich situeert in de zones B en C (stuk 3, strafdossier).

Naar aanleiding van wat de beklaagden aanvoerden en gezien de plannen die het hof werden voorgelegd geen voldoende duidelijkheid boden, heeft het hof in het vermelde tussenarrest verzocht de actuele bestemming van het perceel te laten nagaan. Uit het proces-verbaal van 14 december 2016 van een bevoegde natuurinspecteur van het Agentschap Natuur en Bos volgt dat de actuele bestemming van het (gehele) perceel te sinds het ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) , vastgesteld bij beslissing van 30 juni 2011 van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen, *structuurbepalend agrarisch gebied met natuurverweving* is. Dit gebied maakt deel uit van een natuurverwevingsgebied en is een onderdeel van het Integraal Verwevend en Ondersteunend Netwerk, in de zin van het decreet Natuurbehoud.

Onder ruimtelijk kwetsbare gebieden verstaat de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening onder meer de gebieden op de plannen van aanleg aangewezen als agrarische gebieden met ecologisch belang (art. 1.1.2.a.1) en agrarische gebieden met ecologische waarde (art. 1.1.2.a.2). Structuurbepalend agrarisch gebied met natuurverweving is, anders dan de beklaagden aanvoeren, een agrarisch gebied met ecologisch belang en met ecologische waarde en vormt dus een ruimtelijk kwetsbaar gebied. De natuurverwevingsgebieden en natuurverbindingsgebieden behoren tot de belangrijke instrumenten van het natuur- en bosbeleid, wat het ecologisch belang en de ecologische waarde van het betrokken gebied bevestigt, waardoor dit als ruimtelijk kwetsbaar gebied is aangemerkt. Dat structuurbepalend agrarisch gebied met natuurverweving niet expliciet is vermeld in de opsomming door de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van de ruimtelijk kwetsbare gebieden, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Uit de door de beklaagden overgelegde plannen (stukken 16 en 17) volgt dat de zone voor tuinen en (hobby)landbouw slaat op een zeer beperkt, niet significant deel van het perceel en dit geen invloed heeft op de ligging van de betrokken constructies en werken. Het is de zone die onmiddellijk aansluit op de zone voor woongebied, waarop de telastleggingen geen betrekking hebben. Dit volgt uit de situatieschets van de natuurinspecteur (stuk 9), waarop de hondenren, de houten constructies en de aangelegde oprit gesitueerd zijn tegen de grens tussen zone C en zone B; vergelijking met de door de beklaagden overgelegde plannen toont aan dat dit zich situeert in het gebied dat zonder twijfel het structuurbepalend agrarisch gebied met natuurverweving vormt.

Gezien de oprichtingsmisdrijven gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied kan er sprake zijn van strafbare instandhouding, wat *in casu* ook zo is.

6.1.5 Indien het schuldbestanddeel van een misdrijf bestaat uit opzet, dit is het wetens en willens aannemen van een strafbare gedraging, kan het opzet worden afgeleid uit het door de dader gepleegde materiële feit en de vaststelling dat dit hem of haar kan worden toegerekend, met dien verstande dat de dader vrijuit gaat als hij (of zij) rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maakt. Dit laatste

wordt door de beklaagden niet aangevoerd, dus evenmin aannemelijk gemaakt. De respectieve feiten zijn de beklaagden verwijtbaar.

De telastleggingen A.1, A.2 en B. voor de eerste beklagde wat betreft de periode van 1 september 2009 tot 18 oktober 2011 en voor de tweede beklagde wat betreft de periode van 18 oktober 2011 tot 13 april 2015, zijn voor het hof bewezen .

6.2 De telastlegging C.1 slaat voor de eerste beklagde *enerzijds* op het verrichten van bouwwerken, namelijk het optrekken of plaatsen van een constructie en het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie in de periode van 1 september 2009 tot 18 oktober 2011 en *anderzijds* op het instandhouden hiervan en dit telkens met betrekking tot een dubbele garage van 7,60 meter en een draadomheining.

Voor de tweede beklagde slaat de telastlegging C.2 op hetzelfde, doch voor de periode van 18 oktober 2011 tot 13 april 2015.

Tijdens het onderzoek werd met betrekking tot de dubbele garage tot de afwezigheid van een stedenbouwkundige vergunning besloten op grond van de vaststelling dat een op 30 november 1979 verleende stedenbouwkundige vergunning enkel betrekking had op een tuinhuis met een oppervlakte van drie op twee meter. De eerste beklagde verklaarde dat hij het bosperceel aankocht in 1992. Er lag, toen hij het aankocht, al een zandweg, wat een toegangsweg was naar een garage en berging die er ook reeds stonden. Uit de aankoopakte blijkt dat de kadastrale legger gewag maakt van bouwjaar 1961 voor het woonhuis en 1976 voor het landgebouw.

Er zijn onvoldoende gegevens voorhanden om met zekerheid vast te stellen of de garage al of niet geacht wordt vergund te zijn. Hetzelfde geldt voor de draadomheining, waarvan op basis van de dossiergegevens niet voldoende precies kan worden uitgemaakt welke bedoeld wordt. De redelijke twijfel over dit gegeven speelt in het voordeel van de beklagde.

Het hof ontslaat de beklaagden van rechtsvervolging voor, met betrekking tot de eerste beklagde, de telastlegging C.1 en, met betrekking tot de tweede beklagde, de telastlegging C.2.

6.3 De telastlegging C.3 heeft voor de tweede beklagde betrekking op het aanleggen van steenslagverharding, het oprichten van een speelhut en het aanbouwen aan de dubbele garage van een berging van 6,30 meter breed.

De tweede beklagde erkent, ook in conclusie, de plaatsing van de speelhut doch voert aan dat deze valt onder het Vrijstellingenbesluit van 16 juli 2010, namelijk artikel 2.1.10° dat de plaatsing van allerhande kleine tuinconstructies zoals tuinornamenten, brievenbussen, barbecues en speeltoestellen vrijstelt van stedenbouwkundige vergunning. Deze vrijstelling slaat echter enkel op handelingen in, aan en bij woningen, wat niet gold voor de bewuste

hut. Meer bepaald ligt de speelhut niet, overeenkomstig artikel 2.2.1° Vijstellingenbesluit binnen een straal van 30 meter van een hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte residentiële woning of bedrijfswoning. Bovendien kan de bewuste speelhut als een kleine tuinconstructie noch een tuinornament worden aangemerkt.

De tweede beklagde beschikte voor de oprichting van de speelhut niet over een voorafgaande schriftelijke vergunning.

De tweede beklagde erkent, eveneens in conclusie, de berging te hebben aangebouwd. Daarvoor beschikte hij niet over een voorafgaande schriftelijke vergunning.

Dat intussen de speelhut en de berging werden afgebroken, doet geen afbreuk aan het bewijs van deze stedenbouwmisdrijven.

De tweede beklagde erkent eveneens dat hij op de weg, die verhard was met gebroken steenpuin, een nieuwe steenslagverharding heeft aangebracht. Dit betrof aldus niet het uitvoeren van onderhoudswerken, zodat de tweede beklagde hiervoor diende te beschikken over een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

Verwijzend naar het hiervoor besproken opzetvereiste voor dit misdrijf, stelt het hof vast dat de telastlegging C.3 bewezen is voor de tweede beklagde.

6.4 De telastlegging C.4 heeft betrekking op de instandhouding van de oprit, de speelhut en de berging. De tweede beklagde heeft deze wederrechtelijke constructies in stand gehouden. Dat de speelhut en de berging intussen, maar na de periode van de telastleggingen, zijn afgebroken, doet aan deze vaststelling geen afbreuk. Deze telastlegging is bewezen voor de tweede beklagde.

6.5 De eerste rechter heeft de eerste beklagde vrijgesproken voor de telastlegging D.1 en de tweede beklagde voor de telastlegging D.2 met de overweging dat instandhouding als misdrijf niet is voorzien door het Bosdecreet. Op andere gronden, namelijk het feit dat niet is vastgesteld dat de dubbele garage van 7,60 m breed en de draadomheining wederrechtelijk opgerichte constructies zijn (verwijzend naar de overwegingen hiervoor), bevestigt het hof deze vrijspraak.

6.6 De tweede beklagde heeft de in de telastlegging D.3 vermelde constructies opgericht zonder toestemming van de bosbeheerder en machtiging van het Agentschap of zonder dat het voorzien is in het goedgekeurd beheersplan.

De telastlegging D.3 is bewezen: het hof leidt het opzet van de tweede beklagde af uit het door de dader gepleegde materiële feit en de vaststelling dat dit hem kan worden toegerekend, vaststellend dat de dader voor het plegen van deze feiten rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid niet enigszins aannemelijk maakt.

6.7 Het hof bevestigt de door de eerste rechter verleende vrijspraak van de tweede beklaagde voor de telastlegging D.4: het Bosdecreet bepaalt geen strafbare instandhouding als misdrijf.

6.8. De telastlegging D.5 is voor de tweede beklaagde voor het hof bewezen gebleven, zoals blijkt uit de vaststellingen van de natuurinspecteur.

6.9 Met betrekking tot telastlegging E.1 overweegt het hof het volgende.

6.9.1 Artikel 97, § 5, Bosdecreet bepaalt: *“§ 1. Onverminderd de verbodsbepalingen in wetten, decreten en reglementen is het, zonder toestemming van de eigenaar en machtiging van het Agentschap of zonder dat het bepaald is in het goedgekeurd beheersplan, in alle openbare bossen en voor wat de bosreservaten betreft, de commissie gehoord, verboden: (...) 9. dieren te houden binnen omheiningen;”*

De natuurinspecteur stelde vast dat het perceel door middel van draadomheiningen en vakjes ingedeeld was in verschillende vakken voor het houden van dieren. In de zones bevonden zich, binnen afsluitingen, kippen.

Artikel 90bis, § 1, Boswetboek bepaalt: *“Ontbossing is verboden tenzij mits het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning in toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening.”* Inbreuk op dit verbod was tot 25 juni 2009 strafbaar gesteld door artikel 112bis, laatste lid, Bosdecreet. Sinds 25 juni 2009 is deze inbreuk, op grond van artikel 107bis Boswetboek, strafbaar gesteld door artikel 16.6.3quinquies, eerste alinea, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid.

Artikel 81 Bosdecreet, dat bijzondere bepalingen betreffende de privé-bossen voorziet, bepaalt onder meer: *“Kappingen voorzien in een goedgekeurd beheersplan mogen onmiddellijk worden uitgevoerd en zijn niet meldingsplichtig.*

Indien onverwijld moet worden overgegaan tot kapping om veiligheidsredenen moet de kapping en de motivering ervan ten laatste 24 uur na het aanvangen van de kapping schriftelijk worden medegedeeld aan het Agentschap. Indien dringend moet worden overgegaan tot kapping om sanitaire redenen, moet de kapping en de motivering ervan minstens veertien dagen voor het aanvangen van de kapping aan het Agentschap schriftelijk worden meegedeeld.

Binnen een termijn van zes maanden na het uitvoeren van de voormelde kappingen dient de bosbeheerder een voorstel van herstelmaatregelen, gaande van de herbebossing van de gekapte of beschadigde percelen tot een gelijkwaardige oppervlakte, met inbegrip van spontane herbebossing, ter goedkeuring aan het Agentschap voor te leggen. Wanneer de bosbeheerder geen herstelmaatregelen voorlegt binnen die termijn of wanneer hij in gebreke blijft om de goedgekeurde herstelmaatregelen uit te voeren binnen een termijn van één jaar

na de goedkeuring van het al dan niet gewijzigde voorstel of wanneer binnen deze termijn de spontane herbebossing geen of onvoldoende resultaten opgeleverd heeft, kan het Agentschap de werken op kosten van de bosbeheerders laten uitvoeren. De kosten worden verhaald door toezending via een aangetekende zending van de kostenstaat aan de bosbeheerder.

Voor alle andere kappingen moet een machtiging gevraagd worden aan het Agentschap. Kappingen andere dan vermeld in het eerste tot en met het derde lid waarvoor geen machtiging is verleend, alsook het niet naleven van de voorwaarden van een machtiging, zijn verboden."

Inbreuk op artikel 81 Bosdecreet was tot 25 juni 2009 strafbaar gesteld door artikel 112bis, tweede lid, Bosdecreet, namelijk met een geldboete van 50 tot 300 frank.

De eerste beklaagde verkreeg voor het perceel op 8 mei 2007 van de woudmeester van het Bosbeheer een kapmachtiging die geldig was tot 6 mei 2012. Het betrof de kaalslag, dit is kaalslag, van een 100-tal populieren. Artikel 2 van deze machtiging bepaalt dat de eerste beklaagde als aanvrager zich ertoe verbond de gekapte oppervlakte te herbebossen met standplaatseigen loofhout in eng verband ten laatste in het plantseizoen volgend op de kapping.

Kaalslag is overeenkomstig artikel 4, 14°, Bosdecreet het kappen van het bosbestand zonder aan de grond een ander gebruik te geven.

De eerste beklaagde voerde, volgens zijn eigen verklaring, de kapping uit in de maanden juli en augustus 2007. Dit vindt bevestiging in de aankoopfactuur van 31 augustus 2007 van de firma

Volgens de aanhef viseert de telastlegging E.1 enerzijds de *ontbossing* die de eerste beklaagde uitvoerde op het perceel 1017k en anderzijds het niet naleven van de voorwaarden van de kapmachtiging, namelijk door te ontbossen.

Ontbossen is overeenkomstig artikel 4, 15°, Bosdecreet iedere handeling waardoor een bos geheel of gedeeltelijk verdwijnt en aan de grond een andere bestemming wordt gegeven, wat is verboden op grond van het vermelde artikel 90bis, § 1, Boswetboek, tenzij mits stedenbouwkundige vergunning.

Wat de eerste beklaagde concreet verweten wordt is dat hij de voorwaarden van de kapmachtiging niet heeft nageleefd door niet de gemachtigde kaalslag te hebben uitgevoerd, doch wel het perceel te hebben ontbost door aan de grond na het kappen van de bomen een andere bestemming te hebben gegeven, namelijk omvorming van een oppervlakte van 1.386 m² tot een grasweide en een oppervlakte van 882 m² tot een siertuin, waardoor ook de door de voorwaarden van de kapmachtiging bepaalde

herbebossing onmogelijk werd. Dit betreft een inbreuk op artikel 81 Bosdecreet. Deze inbreuk is strafbaar met de algemene strafbepaling van artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid en niet artikel 16.6.3 *quinquies*, eerste lid van dit decreet.

6.9.2 Op grond van de voorgaande overwegingen verbetert het hof de telastlegging E.1 als volgt:

“De eerste beklaagde, te in de periode van 1 juli 2007 tot 1 september 2007, de maatregelen of voorschriften, vastgesteld in of ter uitvoering van artikelen 9, § 2, 14, 20, 21, 30, 43, 44, 46, 50, 57, 58, 62, 64, 66 tot en met 72, 81, 93, 97, 99, 100, 101 en 104 te hebben overtreden, meer bepaald door het niet naleven van de voorwaarden van de kapmachtiging van 8 mei 2007 door niet de gemachtigde kaalslag te hebben uitgevoerd, doch wel het perceel te hebben ontbost door aan de grond na het kappen van de bomen een andere bestemming te hebben gegeven namelijk omvorming van een oppervlakte van 1.386 m² tot een grasweide en een oppervlakte van 882 m² tot een siertuin, waardoor ook de door de voorwaarden van de kapmachtiging bepaalde herbebossing onmogelijk werd, inbreuk zijnde op artikel 81, vierde lid, Bosdecreet, tot 25 juni 2009 strafbaar gesteld door artikel 112bis, tweede lid, Bosdecreet”

Deze inbreuk is sinds 25 juni 2009 strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro of met een van deze straffen alleen. Gezien de straf ten tijde van het arrest bepaald verschilt van deze ten tijde van het misdrijf bepaald, past het hof de minst zware straf toe, onverminderd de toepassing van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek.

Deze verbetering laat de feiten van de aanhangig makende akte onverlet en voegt daar geen feiten aan toe. Het is op de verbeterde telastlegging dat de tegenspraak wezenlijk betrekking had. Telkens hierna sprake is van de telastlegging E.1 betreft het deze zoals hier verbeterd.

6.9.3 Het hof stelt vast dat de eerste beklaagde de voorwaarden van de hem verleende kapmachtiging niet heeft nageleefd, zodat de feiten van de telastlegging E.1 hem toerekenbaar zijn. Hij voert geen rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid aan, zodat de telastlegging E.1 bewezen is voor de eerste beklaagde.

6.10 Voor de telastleggingen E.2 en E.3 stelt het hof opnieuw vast dat het Bosdecreet geen strafbare instandhouding als misdrijf bepaalt, zodat het hof de eerste beklaagde vrijspreekt voor de telastlegging E.2 en de tweede beklaagde voor de telastlegging E.3.

6.11 Met betrekking tot de telastlegging F overweegt het hof wat volgt.

Bij besluit van 30 april 2013 houdende bestuurlijke maatregelen werd de tweede beklagde opgelegd het houden van dieren op het perceel stop te zetten, alle constructies in de zone A en B te verwijderen, het verwijderen van de draadomheiningen, het verwijderen van de oprit in steenslagverharding en de houten constructies zoals de hondenren, het herbebossen van de zone B en C met standplaatseigen loofhout in eng verband. De uitvoeringstermijn werd bepaald op respectievelijk 15 juli 2013, 1 oktober 2013 en 31 december 2013. Op 20 november 2014 stelde een natuurinspecteur vast dat de opgelegde bestuurlijke maatregelen niet werden nagekomen.

De opmerking van de tweede beklagde dat op het moment van de vaststelling enkel nog kippen werden gehouden en geen grazende dieren, doet aan de vaststelling geen afbreuk.

Verder merkt de tweede beklagde op dat verschillende constructies werden verwijderd. Doch dit was nog niet het geval op het ogenblik van de vaststellingen door de natuurinspecteur. De mogelijkheid bestaat dat het verwijderen werd uitgevoerd (kort) na de vaststellingen door de natuurinspecteur, zodat het hof de periode van de bewezen telastlegging F beperkt tot 20 november 2014.

Voorts voert de tweede beklagde terecht aan dat het niet naleven van de bestuurlijke maatregelen geen betrekking kan hebben op de houten (dubbele) garage, gelet op de hiervoor besproken vrijspraak voor deze constructies.

7.1. De bewezen feiten zijn voor elke beklagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen telkens slechts één straf oplegt.

De beklagden hebben hun eigen belang gesteld boven de belangen van de gemeenschap die baat heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

Bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat, streeft het hof in deze zaak de volgende doelen na:

- uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van het gepleegde misdrijf;
- bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht en de veroorzaakte schade;
- bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader.

Deze doelen worden passend bereikt door de beklagden elk een geldboete, zoals hierna bepaald, op te leggen. Gezien de beklagden bij het plegen van het misdrijf naar hun inzichten hun eigendom wilden optimaliseren, zonder oog te hebben voor het algemeen belang waarin de regels van onder meer ruimtelijke ordening en bosbeheer kaderen, zal een geldboete hen aansporen voortaan de regels die de ruimte beogen te ordenen na te leven, zonder hen maatschappelijk te declasseren of hun maatschappelijke re-integratie in het gedrang te brengen.

Bij het bepalen van de omvang van de geldboete houdt het hof in het voordeel van de beklaagden rekening met hun gunstig strafrechtelijk verleden en het verloop van de tijd sedert het misdrijf, evenals met het feit dat intussen toch al enig herstel werd uitgevoerd.

De voor de eerste beklaagde bewezen misdrijven werden door hem gepleegd na 29 februari 2004 en voor 1 januari 2012, zodat het hof de geldboete verhoogt met 45 deciemmen. De voor de tweede beklaagde bewezen misdrijven werden deels gepleegd na 31 december 2011 en voor 1 januari 2017, zodat het hof de geldboete voor hem verhoogt met 50 deciemmen.

De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf moet elke beklaagde aanzetten tot betaling van de opgelegde geldboete.

7.2. Zoals de eerste rechter stelt het hof vast dat bij de noodzakelijke en hierna opgelegde herbebossing de bewezen misdrijven geen vermogensvoordelen voor de beklaagden zullen hebben opgeleverd.

8. De beklaagden zijn als veroordeelden verplicht tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders die sedert 17 december 2005 25,00 euro bedraagt en thans sedert 1 januari 2017 dient vermeerderd te worden met 70 opdecimmen tot 200,00 euro, en dienen eveneens veroordeeld te worden tot betaling van de vaste vergoeding verschuldigd krachtens artikel 6 van de programmawet (II) van 27 december 2006 en die krachtens artikel 91, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 december 1950, zoals laatst gewijzigd bij koninklijk besluit van 13 november 2012 tot wijziging van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 december 1950, wat betreft de administratieve kosten in strafzaken (B.S., 29 november 2012, inwerkingtreding op 1 december 2012), thans, na indexatie, 51,20 euro bedraagt. Deze bijdrage en vaste vergoeding hebben een eigen aard en zijn geen straf.

9. De eerste rechter veroordeelde de beklaagden ten onrechte hoofdelijk tot de kosten: de beklaagden werden niet vervolgd, en schuldig bevonden, aan misdrijven die hen gemeen zijn. Over de kosten oordeelt het hof zoals hierna bepaald.

10.1. Artikel 16.6.5 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid bepaalt dat de strafrechter, naast de straf, ofwel ambtshalve, ofwel op vordering van de gemachtigde ambtenaar, ofwel op vordering van de burgerlijke partij, kan bevelen om de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen, het strijdige gebruik te staken of aanpassingswerken uit te voeren.

Anders dan de eerste rechter stelde, heeft het ANB of diens gemachtigd ambtenaar geen herstel in de zin van artikel 16.6.5 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid als dusdanig gevorderd. Wel werden de (herstel)maatregelen zoals opgesomd door de eerste rechter vermeld in het besluit houdende bestuurlijke maatregelen (stuk 20). De afwezigheid van een

vordering van het ANB, of een andere gemachtigde ambtenaar belet nochtans niet, zoals de vermelde bepaling aangeeft, dat het hof ambtshalve het herstel beveelt. Bovendien werd het herstel door het openbaar ministerie gevorderd in de aanhangig makende rechtstreekse dagvaarding, te koppelen aan het opleggen van een dwangsom. Het openbaar ministerie verwijst in de vordering uitdrukkelijk naar de herstelmaatregelen die voorwerp zijn van het besluit houdende bestuurlijke maatregelen, zodat het deze maatregelen zijn die het door het openbaar ministerie gevorderd herstel vormen.

10.2 Uit de dossiergegevens, de behandeling van de zaak voor het hof en de overgelegde stukken volgt dat de tweede beklagde op bepaalde punten het herstel uitvoerde. De schuilhokken voor dieren, de aansluiting van de waterleiding, het waterreservoir en de drinkbakken werden verwijderd.

De speelhut en de aan de dubbele garage aangebouwde berging (bewezen telastlegging C.3) werden verwijderd.

De bospercelen op de zones A en B werden herbebost en er worden geen grazende dieren meer gehouden op het perceel.

De steenslagverharding (bewezen telastlegging C.3) is wel nog aanwezig. Het hof beveelt, op vordering van het openbaar ministerie, enkel hiervoor nog het herstel. Het feit dat de tweede beklagde hiervoor een regularisatievergunning tracht te bekomen, staat het bevelen van dit herstel niet in de weg.

10.3 De vrees bestaat dat de tweede beklagde niet zonder enig drukkingsmiddel het, nog beperkte, herstel zullen uitvoeren. In die omstandigheden is het opleggen van een dwangsom wel degelijk aangewezen om de tweede beklagde tot het uitvoeren van het herstel aan te sporen.

Het openbaar ministerie vordert een dwangsom van 250 euro per dag vertraging ingeval van niet-uitvoering van het herstel. Gelet op de onwil van de tweede beklagde tot nu om te zorgen voor vrijwillig herstel is het opleggen van een dwangsom noodzakelijk om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregel. Het gevorderde bedrag staat echter niet in verhouding met de omvang van het nog uit te voeren herstel. Het bedrag van de dwangsom bepaalt het hof op 50 euro per dag, wat een gepaste aansporing voor de tweede beklagden moet zijn. Het hof bepaalt voor de te verbeuren dwangsom bovendien een plafond van 5.000 euro.

Gelet op de lange tijd dat de tweede beklagde het herstel al had kunnen uitvoeren en zijn keuze de afloop van deze zaak en een eventuele regularisatie af te wachten en de termijn die hem hiertoe nog wordt gegund, is er geen reden om nog een respijttermijn te bepalen in toepassing van artikel 1385*bis*, vierde lid van het Gerechtelijk Wetboek.

11. Er zijn geen burgerlijke belangen niet in staat van wijzen, zodat het hof deze niet aanhoudt.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

ten gronde beslissend over de ontvankelijke beroepen:

wijzigt het bestreden vonnis van 5 januari 2016 als volgt:

Strafrechtelijk:

verbetert de telastlegging E.1 als volgt:

“De eerste beklaagde,

te _____, in de periode van 1 juli 2007 tot 1 september 2007,

de maatregelen of voorschriften, vastgesteld in of ter uitvoering van artikelen 9, § 2, 14, 20, 21, 30, 43, 44, 46, 50, 57, 58, 62, 64, 66 tot en met 72, 81, 93, 97, 99, 100, 101 en 104 te hebben overtreden, meer bepaald door het niet naleven van de voorwaarden van de kapmachtiging van 8 mei 2007 door niet de gemachtigde kaalslag te hebben uitgevoerd, doch wel het perceel te hebben ontbost door aan de grond na het kappen van de bomen een andere bestemming te hebben gegeven namelijk omvorming van een oppervlakte van 1.386 m² tot een graasweide en een oppervlakte van 882 m² tot een siertuin, waardoor ook de door de voorwaarden van de kapmachtiging bepaalde herbebossing onmogelijk werd, inbreuk zijnde op artikel 81, vierde lid, Bosdecreet, tot 25 juni 2009 strafbaar gesteld door artikel 112bis, tweede lid, Bosdecreet”;

ontslaat de eerste beklaagde _____ van rechtsvervolging voor de telastleggingen C.1, D.1 en E.2;

ontslaat de tweede beklaagde _____ van rechtsvervolging voor de telastleggingen C.2, D.2, D.4 en E.3;

verklaart de eerste beklaagde
B.1 en E.1;

schuldig aan de telastleggingen A.1, A.2,

veroordeelt de eerste beklaagde

A.2, B.1 en E.1 samen tot een geldboete van **400 euro**, vermeerderd met 45 deciemmen tot 2.200 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

voor de bewezen telastleggingen A.1,

verklaart de tweede beklaagde

C.4, D.3, D.5 en F, doch wat betreft F beperkt tot 20 november 2014 en met de vaststelling dat de schuldigverklaring aan F geen betrekking heeft op de houten dubbele garage;

schuldig aan de telastleggingen B.2, C.3,

veroordeelt de tweede beklaagde

C.3, C.4, D.3, D.5 en F (wat betreft F beperkt zoals hiervoor vermeld) samen tot een geldboete van **400 euro**, vermeerderd met 50 deciemmen tot 2.400 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

voor de bewezen telastleggingen B.2,

veroordeelt elke beklaagde tot betaling van een bijdrage van 25 euro in het Slachtofferfonds, verhoogd met 70 deciemmen tot 200 euro;

veroordeelt elke beklaagde tot betaling van een vergoeding voor administratieve kosten van 51,20 euro;

veroordeelt de beklaagden elk tot de helft van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie in het totaal begroot op 163,54 euro in eerste aanleg en 191,11 euro in beroep, vaststellend dat deze kosten voor elke beklaagde ondeelbaar werden veroorzaakt door de respectievelijk voor hem bewezen misdrijven;

houdt geen burgerlijke belangen aan;

Herstel:

beveelt overeenkomstig artikel 16.6.6 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid, op vordering van het openbaar ministerie, de tweede beklaagde tot het herstel in de oorspronkelijke staat van het onroerend goed gelegen te , kadastraal gekend als , meer bepaald door binnen een termijn van drie maanden nadat dit arrest in kracht van gewijsde is getreden:

- het verwijderen van de oprit met steenslagverharding;

zegt voor recht dat op vordering van het openbaar ministerie door de tweede beklaagde een dwangsom van 50 euro zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van het tegen hem gerichte bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van drie maanden

vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde is getreden, met een maximum van 5.000 euro;

verklaart de herstellvordering voor het overige zonder voorwerp.

Kosten eerste aanleg: € 163,54

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 81,00
Afschriften akten HB: € 6,00
Opstelrecht ber. bekl.: € 35,00
Dagv. 1^e beklaagde: € 25,87
Dagv. 2^e beklaagde: € 25,87

€ 173,74

+ 10 %: € 17,37

Totaal: € 191,11

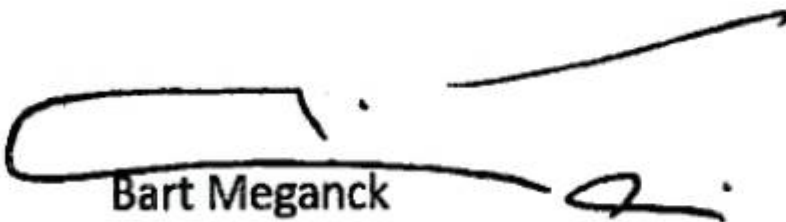
Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter Erik Van de Sijpe, als voorzitter, en de raadsheren Bart Meganck en Steven Van Overbeke, en in openbare rechtszitting van **10 maart 2017** uitgesproken door voorzitter Erik Van de Sijpe, in aanwezigheid van Jan De Clercq, advocaat-generaal, met bijstand van griffier Leentje Mouton.

Leentje Mouton

Steven Van Overbeke

Bart Meganck

Erik Van de Sijpe

Eensluitend verklaarde kopie
Afgeleverd aan: Procureur-generaal

Rep. nr 2017/659
Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld. (herstel)
Vrij van opstelrecht - art. 162,5° en 279,1° W.Reg.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Gent, 28-03-2017

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Koen Baeyens".

Koen Baeyens
griffier